

Nr 46

Av herr Pålsson m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till den statliga väg- och brobyggnadsverksamheten.

Under punkten 11 i sjätte huvudtiteln upptar föredragande statsrådet frågan om fördelning av anslag till »den statliga väg- och brobyggnadsverksamheten» till närmare bedömande.

Kungl. väg- och vattenbyggnadsstyrelsen har i sina anslagsäskanden hemställt, att anslag måtte anvisas till de av 1954 års riksdag beslutade nedan angivna fyra reservationsanslagen med följande belopp, nämligen till byggande av riksvägar 125 milj. kr., till byggande av länsvägar 206 milj., till byggande av ödebygdsvägar 11 milj. samt till byggande av storbroar 13 milj., eller tillhopa 355 milj. kr. — Föredragande statsrådet, som godtar och föreslår den totala anslagsramen på 355 milj. kr., gör emellertid en omfördelning mellan de olika anlagen och föreslår i nyss angiven ordning respektive 115 milj., 215 milj., 12 milj. och 13 milj. kr.

Utan att gå närmare in på vare sig föredragande statsrådets eller kungl. väg- och vattenbyggnadsstyrelsens motivering för sina respektive förslag synes man kunna konstatera, att det är upprustningen och ombyggnaden av det *befintliga* vägnätet och den därå framgående trafiken, som varit den avgörande faktorn för anslagsfördelningen. — Vi äro förvisso beredda att kraftigt understryka behovet av en sådan upprustning av det nu befintliga vägnätet, men vi nödgas jämväl framhålla det stora behovet av *nybyggnader av vägar* till väglösa byar, vilket behov framför allt gör sig starkt påmint bl. a. i Norrland. Detta nybyggnadsbehov kommer helt visst att i alldeles övervägande grad belasta anslaget för byggande av länsvägar, under vilken beteckning båda de gamla beteckningarna länshuvudvägar och bygdevägar numera sammanförts. Med kännedom om det stora, under en lång följd av år uppsamlade behovet av nybyggnad av vägar, fallande under anslaget för byggande av länsvägar, synes detta anslag inom tillgängligt utrymme böra gynnas proportionsvis i minst samma utsträckning som anslaget till byggande av riksvägar. Det stora antalet av sedan lång tid tillbaka dömda och ännu ej utförda eller ens påbörjade bygdevägar understryker mycket starkt det här påtalade nybyggnadsbehovet. — Det kan ej vara rimligt och riktigt, att de väglösa byarnas människor skola sättas åt sidan på väntelista på obestämd tid enbart därför att de bygder, som

redan under lång tid haft relativt goda vägar, först skola ha ännu bättre sådana.

Under åberopande av det anförda och för att åtminstone i någon mån bereda ökat utrymme jämväl för nyanläggning av vägar fallande under anslaget för länsvägar hemställes,

att riksdagen vid behandling av förutnämnda punkt under sjätte huvudtiteln måtte besluta att medel till de fyra här ifrågavarande reservationsanslagen, inom angiven ram, anvisas med följande belopp, nämligen till:

Byggande av riksvägar 105 milj. kr.

Byggande av länsvägar 225 milj. kr.

Byggande av ödebygdsvägar 12 milj. kr.

Byggande av storbroar 13 milj. kr.

Stockholm den 19 januari 1955

Olof Pålsson

Lars E. Andersson

Georg Carlsson

Fritiof Karlsson

Osc. Werner

Theodor Johansson